

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sponsalia Et Matrimonium

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

§. III. De Patrinis, horum Officio, & Obligatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75229)

§. III.

De Patrinis, horum Officio, & Obligatione.

SUMMARIUM.

69. Officium Patrinorum.
 70. Necessitas.
 71. Obligatio.
 72. Conditiones ad munus hoc requisite.
 73. Obire id possunt baptizati omnes, nisi specialiter prohibeantur à Jure.
 74. Quinam specialiter prohibeantur?
 75. 76. 77. An Catholicus, rogatus ab Acatolico, prolem istius, que à Ministro Heretico baptizatur, licet possit ex Baptismo suscipere?
 78. 79. An vice versa à Patre Catholico adhiberi possit Patrinus Hereticus?
 80. 81. 82. Quot adhiberi patrinus possint?
 83. A quo designandi?

Quæritur 1. Quid sit Officium Patrinorum? *¶* duplex est, unum, in Baptismo, ut baptizandum in eo teneat, ex eoque levet; alterum, ut in doctrina, & vita Christiana eundem instruat, saltem si id non præsentent parentes eorum carnales, Ludimagistri, Catechista, & alij similes S. Thom. 2. p. q. 67. art. 8. Suar. in 3. p. q. 72. art. 10. Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. n. 1. Conink D. 32. n. 29. not. 1. Palao tr. 19. D. un. p. 11. §. 1. n. 2. Schambog. hic n. 27. Wiestner n. 10. Reiffentuel n. 29. Hinc varia in Jure, & à SS. PP. acceperunt nomina; nam 1. à S. Augustino, prout refertur *can. vos ante omnia 105. de consecr. dist. 4.* dicuntur *Susceptores*; quia Patrinus de manu baptizantis baptizatum suscipit erudiendum. 2. à S. Dionysio l. 2. de eccl. Hierarch. dicuntur *Fidjussores*, & à Tertull. l. de Baptism. c. 3. & 18. appellantur *Sponsors*; quia levando baptizatum de Sacro Fonte tacite fidejudent, & spondent, illius curam se habituros. 3. à S. Augustin. *Epist. 23. ad Bonifac.* vocantur *Fidei Doctores*; quia baptizatum docere debent Fidem, quam in Baptismo professus est. 4. à S. Thom. l. cit. art. 7. nuncupantur *Pædagogi Spirituales*; quia puerum instituere debent in Fide, ejusque vestigia dirigere. 5. Denique communiter saluantur *Compateres*, & *Patrini*, prout fecit S. Hyginus Pontifex, relatus in *can. in Catechismo 100. de consecr. dist. 4.* & S. August. *serm. 106.* quia Patrinus simul cum baptizante Spirituales pater est baptizati, illumque in fide gignit.

Quæritur 2. An Patrinus in Baptismo necessario adhibendus sit? *¶* in Baptismo solenni ex antiquissimo Ecclesiæ usu necessario adhiberi debet; in privato intervenire quidem potest, sed non necessario. *Rationem* hujus institutionis optime dat S. Thom. q. 67. art. 7. ex similitudine, quam habet

84. An casu, quo nullus est designatus, si plures baptizatum tangant, Cognationem omnes contrahant?

85. *Sc.* Quid si plures à parentibus designentur, & à Parocho admittantur?

89. 90. 91. An qui levat filium Titij, per errorem existimans eum esse filium Cajj, cum uno istorum Cognationem contrahat?

92. An munus Patrini obiri possit per Procuratorem?

93. *Sc.* Et quis eo casu Cognationem contrahat?

97. *Sc.* Quid si munus Patrini per Procuratorem obeat Communitas?

Baptismus cum generatione carnali: nam sicut parvulus nuper natus indiget nutrice, & pædagogo, sic spiritualiter natus per Baptismum indiget aliquo, qui fungatur vice nutricis, & pædagogi informando, & instruendo eum quasi Novitium in fide de his, quæ pertinent ad fidem, & vitam Christianam; non enim, qui parvulo confert Baptismum, & spiritualiter eum gignit, potest semper hoc munus per seipsum obire, eaque de causa decuit alium designari, qui hanc obligationem susciperet.

Quæritur 3. Quanta sit obligatio Patrini ad instruendum baptizatum à se susceptum? *¶* ex communi apud Palao tr. 19. D. un. p. 11. §. 2. n. 2. gravis est, & sub peccato mortali; est enim de præcepto Ecclesiæ, ut colligitur ex *can. vos ante omnia cit. can. ita diligere 1. caus. 30. q. 3.* & expressè ex Leone II. in *Concil. Mogunt. c. 47.* ibi, *Deinde præcipimus, ut unusquisque Compater, vel proximi spirituales filios suos Catholicos instruant*: quod præceptum, cum sit in re gravi, conf. graviter obligat. Hac tamen obligatione, ut cum alijs monet Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. n. 1. Patrinus solum tenetur, dum baptizatus rudis est in doctrina Christiana, quo semel bene instructo, cessat obligatio; quia non amplius ille parvulus est, & pædagogo indigens. Excusatur autem omnino Patrinus ab obligatione ista, si probabiliter credat baptizatum à suis parentibus, magistris, vel dominis diligenter esse instruendum: ex quo infert Palao n. 2. cit. hac obligatione raro teneri Patrinos in terris fidelium; secus in Regionibus infidelium, vel Hæreticorum, & maxime si parentes baptizati infideles, vel Hæretici sint.

Quæritur 4. Quinam Patrini esse possint? *¶* Patrinus, seu Susceptor esse potest quilibet baptizatus, rationis compos, sive

five vir, five foemina fit, modò ea faciat, quæ ad Patrini munus ex dictis *suprà* à n. 36. requiruntur. Adeoque ut simpliciter aliquis adhiberi Patrinus possit, requiritur 1. ut sit Baptizatus; quia ad instruendum in fide idoneus non est, qui fidem in Baptismo ipse non suscepit *can. in Baptismo 102. de consecr. dist. 4. ubi non confirmatus etiam non admittitur in Confirmatione. Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. n. 2. Palao tr. 19. D. un. p. 11. §. 1. n. 3. Schambog. hic n. 27. Reiffenstuel ibid. n. 28. Vincent, Petra tom. 2. comment. fol. 442. n. 13.* 2. Ut sit rationis compos; quia qui usu rationis caret, nec fidei iurare pro baptizato valet, nec obire munus instructoris. *Abb. in c. debitum 4. de Baptismo. n. 3. Navar. conf. 2. §. 3. b. tit. Conink D. 32. n. 25. Zoef. hic n. 5. Pirhing n. 34. Wiestner n. 1. cum cit.* 3. Ut intentionem habeat obeundi munus Patrini, nempe exercendi actum illum ab Ecclesia institutum. *Abb. in c. 2. b. tit. n. 4. Sanch. l. 7. de Matr. D. 58. n. 4. Sporer p. 4. c. 1. sect. 1. n. 93. Reiffenstuel hic n. 25.* 4. Ut hac intentione per se, vel per alium rangat baptizatum. *Sanch. Laym. Pirhing, Wiestner l. cit.*

73 Quæritur 5. Quinam licet munus Patrini obire possint? R. licet munus Patrini obire possint generaliter Christiani omnes ratione utentes, nullo discrimine ætatis, vel sexus *can. vos ante omnia 105. de consecr. dist. 4. c. nedum 1. b. tit. in 6. nisi specialiter ab hoc officio arceantur à Jure.* Adeoque Patrinus potest esse etiam puer, modò sit rationis compos, etiam respectu adulti; neque enim certa ætas ad hoc munus requiritur, ut cum alijs notant Henric. l. 12. c. 11. n. 2. Sanch. l. 7. de Matr. D. 61. n. 3. §. 4. Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. n. 2. Palao tr. 19. D. un. p. 11. §. 1. n. 3. Item non prohibetur etiam foemina suscipere ex Baptismo marem, quamvis hoc minus deceat, præsertim si suscipiendus sit adultus. *Pont. l. 7. c. 37. n. 3. Palao n. 3. cit.* Hinc usus obtinuit, ut quando unus tantum adhibetur Patrinus, in Baptismo maris adhibeatur mas, in Baptismo foemina foemina. *Laym. l. cit. n. 4.*

74 Addidi, nisi specialiter ab hoc Officio arceantur à Jure; nam plures sunt, qui valide quidem munus Patrini obire possunt, sed non licet. Et tales sunt 1. Hæretici, & Apostatae: & merito; quia illis, utpote à veritate deviantibus, fidere Ecclesia non potest, quòd susceptum ritè sint instructuri. *Laym. n. 2. præterea, Palao n. 7. Gonzal. in c. sn. b. tit. n. 6.* 2. Pœnitentes publici, & moribus infames, ne potius baptizandum pervertant, quàm in bonis moribus instruant. *Sanch. l. 7. D. 60. n. 2. Laym. l. cit. Pal. n. 6. Wiestner n. 12. hic.* 3. Excommunicati vitandi *arg. can. qui merito 29. can. nihil 34. Sc. caus. 11. q. 3. c. significavit 16. & c. nuper 29. Sc. defent. Excomm. 4. Parentes respectu propriæ prolis can. perveni.*

1. *can. nôsse 3. Sc. caus. 30. q. 1.* 5. Religiosissimi utriusque sexus *can. perveni 20. §. ne ergo caus. 18. q. 2. can. non licet 103. & can. seq. de consecr. dist. 4. ne scilicet prætextu Cognationis Spiritualis nimiam familiaritatem contrahant cum Sæcularibus, præsertim foeminis, Rodriq. tom. 2. Regul. q. 58. art. 3. Sanch. l. 7. de Matr. D. 60. n. 21. Laym. c. 9. cit. n. 3.* Excipitur Religiosus ad dignitatem Episcopalem evectus, ut cum *citt. advertit Pal. n. 4. Zoef. hic n. 8. Pirhing n. 34. Schambog. n. 28. Wiestner n. 12.* Ratio Exceptionis est, quia in Episcopo non subest tale periculum nimia familiaritatis, & incontinentiæ.

Quæritur 6. Utrum Catholicus, si rogatus sit ab Acatolico, prolem istius, quæ à Ministro Hæretico baptizatur, licetè possit ex Baptismo suscipere? Videtur non posse. 1. quia hæc est communicatio cum Excommunicato, & quidem in Sacris, quæ Catholicis est interdicta respectu Hæreticorum, 2. quia ratione hujus levationis Cognationem Catholicus Patrinus contrahit cum baptizati Parentibus Hæreticis, 3. quia Lutherani Hæretici, licet substantialia Baptismi observent, accidentales tamen Ecclesiæ ceremonias per contemptum omitunt, & loco earum concionem habent, quam eorum consuetudinem Patrinus Catholicus assistendo tali Baptismo approbare videtur, non sine scandalo, vel fortassis etiam tacita aliena fidei professione.

Sed dicendum, in Germania nostra⁷⁶ saltem hoc fieri licetè posse, modò Baptismus conteratur ritè. Ita *Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. n. 6. Pirhing hic n. 41. Schambog. ibid. n. 35.* & habet quorundam locorum, ubi Hæretici Catholicis admixti degunt, consuetudo, quæ secundum præfatos DD. improbari non debet. Ratio est, quia Patrinus Catholicus, dum suscipit baptizatum à Ministro Hæretico, nullo modo cooperatur ad indebitam Baptismi administrationem; nam, ut supponitur, quoad substantiam administratur ritu Catholico, etiam à Prædicante, & Catholicus Patrinus facit, ut talis Baptismus, qui indebitè, seu non servatis accidentalibus Ecclesiæ ceremonijs, ab Hæretico ministratur, administratur minus malè, & incompletè, dum expressè, vel tacitè, & ipso facto protestatur, se baptizatum instructurum in vera fide.

Neque obstant Argumenta contraria. Ad 1. Post *Extrav. Conc. Constant.* communicatio cum Hæreticis, & alijs nominarim non denunciatis, non est fidelibus interdicta, nec in Sacris, nec in Politicis rebus, modò non fiat in Exercitio Hæretico, quale hic non fit; quia Patrinus Catholicus non alia in re communicat, quàm quòd puerum, qui jam per Baptismum effectus est Ecclesiæ Catholicæ filius, nomine ejus in suam curam suscipiat. Ad 2. Si talis Cog-

natio, seu Comaternitas obesse deberet, quo minus Catholicus licite posset suscipere baptizatum ab Hæretico, aut filium hominis Hæretici, impedire etiam deberet, quo minus Catholicus baptizare posset filium hominis Hæretici, quandoquidem etiam cum ipso contrahitur Cognatio Spiritualis. Ad 2. Patrinus Catholicus hoc casu non approbat modum baptizandi, quem Hæretici à Catholicis diversum adhibent, sed facit, ut minus male is ministraretur, ut dictum est *n. præc.* Si scandalum periculum foret, tolli hoc posset, protestatione à Catholico Patrino præmissa, quod baptizatum suscipere velit, ut Patrinus Catholicus, eum, quando opus habuerit, Catholicè informaturus, quatenus id ipsi possibile erit.

78 Quæritur 7. An vice versa, cum proles Catholica à Sacerdote Catholico baptizatur, admitti possit Patrinus Hæreticus? *n. ordinariè, & sine gravi causa, ac necessitate id fieri non posse licite.* Laym. *l. 5. tr. 2. c. 9. n. 7.* Palao *tr. 19. D. un. p. 11. §. 1. n. 9.* Schambog. *bic n. 32.* quia, ut *n. 74.* dictum est, non potest esse idoneus Patrinus ad instruendum baptizatum in fide Catholica.

Dubium est, an id fieri possit ex gravi aliqua causa, e. g. quia aliàs Baptismus conferri deberet sine omni Patrino, contra universalem Ecclesiæ consuetudinem, & cum non parvo scandalo, ac multorum querela? Ratio primum allata videtur probare, etiam hoc casu illicitè adhiberi Patrinum Hæreticum. Sed revera istud non probat; esto enim, ipsi non sint idonei instructores veræ fidei, munus tamen in hac instruendi nunc, etiam apud Catholicos, ferè non Patrinus incumbit, sed exercetur à Ludimagistris, vel Parochis.

79 Quare dicendum, ex gravi ejusmodi causa permitti posse in locis, ubi Catholici cum Hæreticis permixti vivunt, ut proles, dum baptizatur à Sacerdote Catholico, teneatur à Patrino Hæretico. Laym. *n. 7. cit.* Palao *n. 2.* Pirhing *bic n. 42.* Schambog. *n. 32.* ubi addunt, quod Sacerdos baptizans hoc casu palàm edicere debeat, hunc infantem in fide Catholica baptizari, & instruendum in eadem esse, nec Patrinus id impedire debere. Ratio responsionis est; quia Hæreticus est absolutè capax obtinendi munus Patrini, ita, ut ex eo Cognationem spirituales contrahat, cum sit baptizatus, ut dictum est *suprà n. 27.*

80 Quæritur 8. An plures in baptismo, & Confirmatione intervenire Patrini possint, & an casu, quo plures sunt, inter omnes contrahatur Cognatio Spiritualis? *n. distinguendum esse inter Jus antiquum, & novum Tridentini. Convenit quidem utrumque Jus in hoc, quod utroque prohibitum fuerit, plures adhiberi Patrinus, ut patet ex *can. non plures 101. de consecr. dist. 8. P. Schmalzgrueber l. 17.**

4. & c. *fin. h. tit. in 6.* Disconveniunt autem in duobus.

Primum est, quod Jure antiquo in Baptismo, & Confirmatione licitum fuerit adhibere tantum unum, vel unam; Jure autem novo Trid. sess. 24. c. 2. de reform. Matr. in Baptismo liceat adhibere unum, & unam, scilicet marem, & feminam, ibi: sacra Synodus statuit. ut unus tantum, sive vir, sive mulier juxta ss. Canonum statuta, vel ad summum unus. Et una baptizatum de Baptismo suscipiant. Ex quo sequitur, minimè permissum esse, ut duo viri, aut duæ feminae munus Patrini obeant; sed si duo adhibentur, sexus esse diversi debent, ut notat Cucchus *l. 5. iust. major. tit. 2. n. 90. & tit. 14. n. 25.* Tolet. *l. 2. Summ. c. 23. n. 4.* Suar. *s. p. q. 67. art. 2. col. 2. §. sed quæres, Sanch. l. 7. de Matr. D. 57. n. 4.* & teste Cuccho declararunt Cardinales. Ratio est congruentissima, ut generatio spiritualis carnalem imitetur, in qua nec duo patres, nec duæ matres reperiuntur, sed unus pater, & una mater. *Excipitur, si unus vir esset Procurator mulieris; tunc enim duo viri admitti possent.* Passerin. *in c. fin. h. tit. in 6. n. 2.* Vincent. Petra *tom. 2. comment. fol. 442. n. 9.*

*Alterum est, quod Jure antiquo, si adhibiti fuissent plures Patrini, omnes contraxerint Cognationem spirituales, ut habetur c. *fin. cit.* nam quamvis aliàs actus, contra Legem factus, regulariter non valeat *l. non dubium 5. C. de LL.* in hoc tamen casu Lex non tollit actum, sed imponit duntaxat poenam Parocho, admittenti plures Patrinus, Jure novo tamen Trid. *l. cit.* si alij, præter designatos, baptizatum tetigerint, Cognationem spirituales ab ipsis non contrahi decisum est. Neque potest in hoc Conciliari Decreto Episcopus dispensare, ut plures duobus Patrinis adhibeantur, vel ut ij sint duo viri, aut duæ feminae; quia juxta communem Regulam Episcopus dispensare nequit in præcepto Pontificis, vel Concilij generalis, nisi in casu urgentis necessitatis, & ubi ad ipsum Pontificem non patet aditus. atqui in casu præsentis nulla potest excogitari necessitas, imò nec convenientia, ut plures, quàm duo designentur Patrini, aut duo viri, vel duæ feminae, cum potius expediat, unicum tantum esse Patrinum. Sanch. *l. 7. de Matr. D. 57. n. 7.* Rebell. *de oblig. Just. p. 2. append. ad l. 4. n. 29.* Barbof. *de Offic. Episc. alleg. 30. n. 41.* Palao *tr. 19. D. un. p. 11. §. 2. n. 2.**

Quæritur 9. Ad quem pertineat designare Patrinus? *n. hoc pertinet ad parentes baptizandi, vel si illi non designent, ad Parochos.* Barbof. *in c. fin. h. tit. in 6. n. 3.* Passerin. *ibid. n. 3.* Pirhnig *bic n. 30.*

Dubium est, an casu, quo nullus designatus Patrinus est ex negligentia parentum,

O.

tum,

tum, vel Parochi, si multi simul tenendo tangant baptizandum, vel de Sacro Fonte suscipiant, ab istis contrahatur Cognatio Spirituales, & à quibus? Duplex est Sententia, probabilius utraque. Prima vult, hoc casu Cognationem Spiritualem contrahi ab omnibus. Ita Navar. *Man. c. 22. n. 39.* Henriq. *l. 12. de Matr. c. 11. n. 3.* Philarc. *de Offic. Sacerd. tom. 1. p. 2. l. 2. c. 11.* Tanner. *tom. 4. D. 8. q. 4. dub. 4. n. 69.* Palao *tr. 19. D. un. p. 11. §. 2. n. 9.* Barbof. *in c. fin. b. tit. in 6. n. 1. §. 3.* Zoef. *hic n. 7.* Engl. *n. 4.* Schambog. *n. 25.* König. *n. 11.* atque ita à *S. Congr. Cardd.* declaratum testatur Tanner *l. cit.* Rationem dant, quia Trid. prohibens plurium admissionem, non irritat factum contra prohibitionem, nisi eo tantum casu, quo designatione facta, plures præter designatos baptizatum tetigerint: cons. hoc casu res manet sub dispositione Juris antiqui, quo Jure Cognationem Spiritualem contrahebant omnes *c. fin. b. tit. in 6.*

84 Altera, quam defendunt Suar. *3. p. q. 67. art. 8. in fin.* Rodriq. *tom. 1. Summ. edit. 2. c. 2. §. n. 1. not. 3.* Vegatom. *1. Summ. c. 33. caf. 40. fin.* Sanch. *l. 7. de Matr. D. 57. n. 12.* Gonzal. *in c. fin. b. tit. n. 7. fin.* & valde probabilem dicit Pirhing *l. 30. putat*, si nulli designentur Patrini, nullum contrahendum Cognationem Spiritualem, etiamsi plures tangant, vel suscipiant baptizatum ex Sacro Fonte. Ratio est, quia Tridentinum intendit vitare, ne impedimentum hujus Cognationis Spirituales Patrinorum nimium multiplicaretur, & ut certi essent illud contrahentes, & ideo tanquam conditionem necessariam requisivit, ut ij designentur à parentibus, vel Parocho, igitur si deficiat ista conditio, non erunt veri Patrini, qui baptizandum tangunt, cons. nec Cognationem Spiritualem contrahent. *Cons.* quia Trid. *c. 2. cit.* dicit. *Omnibus inter alias personas hujus Cognationis Spirituales impedimentis omnino sublatis.* igitur cum personæ ibi contentæ, quæ hujus Cognationis Spirituales capaces sunt, ibidem dicantur esse Patrini, qui designati sunt ad hoc munus obeundum, omnes illæ personæ, quæ non sunt designatæ, non erunt illius capaces.

85 Quæritur 10. An casu, quo plures, quam duo, aut duo viri, vel duæ feminae designati à Parentibus, & à Parocho admissi sunt, aliqui ex illis, & quinam Cognationem Spiritualem contrahant? *Certum* satis est, si omnes hi designati non simul suscipiant baptizatum, solum illum contrahentem hanc Cognationem, qui primò baptizatum susceperit, vel ad summum duos, si fuerint vir, & femina; quia revera isti tantum sunt susceptores, & quando eis accedit tertius, ministerium Patrini jam exhibitum invenit, & sic ejusdem exhibendi jam amplius non est capax. Palacios *in 4. dist. 42. D. un. col. 26. x. §. quidem fol. 927.* Suar. *3. p. q. 67.*

art. 8. col. 2. x. sed queres. Sanch. *l. 7. de Matrim. D. 57. n. 14.*

Dubium est, quando designati illi si simul suscipiant: in quo dubio in eam Sententiam inclinat Suar. *l. cit.* ut putet hoc casu probabiliter nullum Cognationem illam contrahere; quia nullus eorum munus illud obit eo modo, quo ab Ecclesia statutum est, ac proinde nullus est verus, ac legitimus Susceptor; Tridentinum enim hoc retraxit ad illum, qui fuerit vel totalis Susceptor, vel ita partialis, ut solum habeat alium socium diversis sexus.

Sed probabilius videtur, hoc casu Cognationem contrahere omnes, si à Parocho non repellantur. Ita Navar. *Man. c. 22. n. 39.* Emm. *Sà V. Matrimonium, de Imped. dirim. n. 5. §. Cognatio Spirituales.* Sanch. *n. 14. cit.* Conink *D. 32. n. 37.* Fagnan. *in c. fin. b. tit. n. 5.* Barbof. *in c. fin. eod. in 6. n. 1. §. 3.* Pafferin. *ibid. n. 6. §. 7.* Vincent. *Petra tom. 2. comment. fol. 442. n. 11.* & teste Fagn. *l. cit.* declaratum est à *S. Congr.* quamvis addant, parentes ita designando, & Parochum admittendo plures hujusmodi Patrinos peccare. *Rationem* dant, quia in omnibus designatis, & admissis à Parocho inveniuntur omnes conditiones, quæ ad Cognationem hanc contrahendam requiruntur, cum revera designati sint ab ijs quibus incumbit, admissique à Parocho, & Tridentinum, dum in Decreto suo addit clausulam irritantem, solum loquatur de ijs, qui baptizatum ultra designatos tetigerint.

Addidi, *Si à Parocho non repellantur*; nam casu, quo ex pluribus, quos parentes voluerunt filij sui Patrinos esse, Parochus unum duntaxat, vel unum & unam admittit, cæteros removet, illi soli, non verò isti Cognationem Spiritualem contrahent. Sanch. *l. cit. n. 15.* cum reliquis *suprà.* Ratio est, quia Parocho incumbit indagare, quinam Patrini designati sint, & ita eos admittere, ut servetur numerus Patrinorum sexusque diversitas, à Trid. præcepta: igitur eo ipso, quòd Parochus hoc Trid. præceptum exequens expellat alios, præter duos diversis sexus, censentur expulsi, ac si designati non essent.

Quæritur 11. An qui per errorem levavit filium Titij, existimans se levare filium Caji, Cognationem Spiritualem contrahat? *Certum est*, non contrahere Cognationem cum filio Caji, vel cum ejus parentibus; quia revera illum non levavit ex Baptismo.

Difficultas est. an eam Cognationem contrahat cum filio Titij, quem revera levavit ex Sacro Fonte, & cum ejus parentibus? Affirmant nonnulli cum Joan. Andr. *in Reg. potest quis per alium, paulo ante solut. ad Arg. de R. J.* & videtur istud probari ex paritate cum baptizante, qui si per errorem baptizet filium Titij, existimans esse filium Caji, cum filio Titij, & ejus parentibus, error

isto non obstante, Cognationem Spiritua-
lem contrahit.

90 Sed verius est, Cognationem Spiritua-
lem à levante hoc casu etiam non contrahi
cum filio Titij. Ita Abb. in c. 2. b. tit. n. 4.
Alex. de Nevo *ibid.* n. 6. Brunell. de Sponsal.
concl. 20. n. 20. Sanch. l. 7. de Matr. D. 58.
n. 7. Ratio est, quia, ut DD. *cit.* notant,
ad contrahendam hanc Cognationem requiri-
tur scientia, & animus; & ideo prout decidi-
tur c. si vir 2. b. tit. conjux, quæ per errorem
levavit filium mariti sui, non areetur à de-
biti petitione, atqui in casu præsentis utrum-
que deficit, scientia quidem, cum adfit error;
animus autem, quia revera non intendit
exercere actionem illam veri Patrini circa
hunc, quem levavit, ergo &c.

Excipitur, si levans ita constitutus es-
set, ut non eligat personam determinatam,
sed intendat actionem Patrini exercere circa
præsentem baptizandum, quicumque ille sit;
nam hoc casu, etsi putet eum esse filium
Caji, qui tamen revera est filius Titij, cum
isto, & ejus parentibus Cognationem con-
trahet, eo quòd intentio illius feratur in
eum, quem levat; ac proinde intendat il-
lius esse Patrini. Sanch. l. cit. fin.

91 Ad Argumentum contrarium nego pa-
ritatem. Disparitas est, quia minister Sacra-
menti tenetur habere animum ministrandi
Sacramentum præsentis, quicumque ille sit;
ac proinde, quamvis erretur in persona, cum
verus sit Baptismus, vera Cognatio oritur:
at Patrini non tenetur habere eam intencio-
nem, & verè eligitur ad determinatam per-
sonam, igitur sicut ob hanc causam electæ
certæ personæ vitatur Matrimonium circa
hanc errantis, ita etiam actus Patrini erran-
tis circa personam suscepti.

92 Quæritur 12. An munus Patrini obiri
per Procuratorem possit, & quis eo casu
Cognitionem Spirituaalem contrahat, an
Procurator, an verò ille, qui Procurato-
rem loco sui constituit? *Certum satis est,*
quòd munus Patrini obiri per Procuratorem
possit; nam hoc manifestè ostendit praxis
hodierna, quâ videmus passim Reges, Prin-
cipes, aliòsque Magnates per Legatos mu-
nus istud obire, sciente, & permittente Ec-
clesia.

93 *Controversia est,* quis eo casu Cogna-
tionem contrahat? Joan. And. in c. 1. b.
tit. in 6. n. 1. Archidiacon. *ibid.* n. 1. Franch.
ad idem cap. pr. n. 6. Brunell. de Sponsal.
concl. 20. n. 21. Sylv. V. Matrimonium 8.
q. 7. Covar. p. 2. de Sponsal. c. 6. §. 4. n.
6. Sanch. l. 7. de Matr. D. 59. n. 4. §. 12.
Gonzal. in c. fin. in fin. b. tit. putant tali
casu Cognationem Spirituaalem contrahi vel
à neutro, vel à solo Procuratore. *Moven-
tur 1.* Varijs textibus, quibus dicitur Cogna-
tio ista contrahi à suscipiente, tenente, su-
stinente, levante, tangente baptizatum, vel
confirmatum, atqui hæc verba denotant
R. P. Schmalzgrueber L. IV.

actionem personalem, & verificantur de solo
Procuratore, non de Principe eum consti-
tuente.

2. Cognatio Spirituaalis æqui-
paratur naturali c. debitum 4. de Baptismo, &
legalem imitatur can. ita diligere 1. & can.
post susceptum 5. caus. 30. q. 3. atqui Cognatio
naturalis, & Legalis non exurgunt, nisi ex
actione personali ipsius generantis, & adop-
tantis, ut de prima constat per se, de se-
cunda autem ex l. post uxorem 25. neque 1.
ff. de adoption. 3. Si Parochus alteri com-
mittat munus baptizandi, Cognatio Spiritua-
lis non à Parocho, sed à Commissario contra-
hitur, ergo idem dicendum de Procuratore.

Sed his non obstantibus, dicendum 94
hoc casu Cognationem Spirituaalem contrahit
non à Procuratore, sed à Principe, vel
Magnate, qui Procuratorem constituit. Ita
Abb. in c. 6. b. tit. n. 4. Alex. de Nevo *ibid.*
n. 7. Carrer. l. 2. de Sponsal. c. 8. Gaëtan can.
ad limina 30. q. 1. §. 4. q. 184. n. 390. §.
seqq. Navar. l. 5. conf. 90. fin. Franc. Leo
Thesaur. for. Eccl. p. 2. c. 9. n. 63. Conink
D. 32. de Sacr. n. 40. Pont. l. 7. c. 39. n.
10. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. n. 4. §. 5.
Barbos. de Offic. Episc. alleg. 30. n. 50. Palao
tr. 19. D. un. p. 11. §. 2. n. 16. Sporer de
Matr. n. 96. Clericat. decis. 23. n. 8. Vincent.
Petra tom. 2. comment. fol. 442. n. 12. Zoes.
hic n. 10. Engl. n. 6. Pirhing n. 27. Schambog.
n. 29. Wiestner n. 29. Reiffenstuel n. 23.
Magnif. P. Schmier p. 3. de Matr. c. 3. n.
261. itaque resolutum est à S. Congr. Concil.
29. Mart. 1582. & 15. Mart. 1631. apud
Clericat. l. cit.

Ostenditur 1. Quia juxta Reg. 72. in 95
6. qui facit per alium, est perinde, ac si faciat
per seipsum, atqui si Princeps, qui per Pro-
curatorem levavit baptizatum à Sacro Fon-
te, levasset illum per seipsum, contraxisset
cognitionem spirituaalem, ergo eandem con-
trahet, si hoc faciat per Procuratorem. 2.
Conjux, qui per Procuratorem Matrimonium
contrahit, verè fit conjux, non secus, ac si
illud contraxisset per seipsum, ergo etiam le-
vans baptizatum ex Baptismo per alium
verè fit Patrini, & Spirituaalis Cognatus,
ac si levasset per seipsum. 3. Si Principalis
per Procuratorem levans non fieret verè Pa-
trini, & Spirituaalis Cognatus baptizati,
tali casu verus Patrini, & Spirituaalis Co-
gnatus nullus evaderet; nam neque Procu-
rator talis est, quippe qui non suo, sed
alieno nomine Patrini munus obire intendit.
sequela non potest admitti; quia sic fieret
contra præceptum Ecclesiæ, præcipientis, in
Baptismo adhiberi Patrinos, eosque veros.

Neque urgent Argumenta opposita
ita contrarium. Ad 1. Patet ex Argumen-
tis allatis, Principalem, licet hoc casu bap-
tizatum non teneat, lever &c. physicè, le-
vare tamen eum, & tenere moraliter, qua-
tenus alius nomine ipsius eundem tenet, &
levat. Ad 2. Cognatio Spirituaalis Cogna-
tionis